

Publicerad 2014-03-23 00:44 av calle_

En världsbild (en tanke)

Natten faller sakta i denna radhuslänga

Som om allt man en gång haft bara försvann efter ett enda andetag

Eller var det kanske bara tankarna som lurar individen ännu en gång

Så som dom alltid har gjort, så som dom alltid kommer att göra

Försöker tänka bort det negativa och skjuta fram det positiva

Men det går inte, men alla säger att det ska kunna gå

Fokusera på alla dom små sakerna som gör dig glad

Det blir lite svårt om man inte kan hitta något som gör en glad

Alla pratar om att finna glädjen

Stadga sig och finna den rätta

Bygga upp en familj, skaffa ett jobb, dra bort fasaden, skaffa ett låtsatsliv

Drar igång en tanke eller flera

Försöker stänga av det, men är lättare att säga något än att verkligen göra något åt situationen

När alla känslor kommer upp till ytan och allting känns förgäves

Karvar genom ett hav fyllt av glas

Eller möjligtvis någonting som är lika vasst och smutsigt

Att vara fast i en kropp som man inte gillar men man kan inte fly

Känns som ett beroende av en drog som inte finns

Kan inte sluta ta den, vill på något sätt inte heller sluta ta den

Man fastnar efter första blosset, efter första klunken, efter första nålen

Det lockar att prova för första gången när man lever ett grått liv bland tristess och blandade känslor

Alla som har fastnat vet att det är förgäves att sluta när man väl har börjat

Ändå hör man hur folk på tv förklara att ännu en person har fallit

En ny dag gryr

Ännu en person har mist sitt liv för ett beroende för något som man kunde ha sluppit

Men dom bär inte skulden

Jag förstår hur deras tankar funkar

Hur allt i denna värld låter ologisk

Ingenting stämmer, allt och alla förändras

Egentligen borde allting brännas ner till grunden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren calle_ med Poeter.se id #47263 innehar upphovsrätten